

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a. s., so sídlom: B.,** IČO: X., proti žalovanému: **J. J., bytom: H., o zaplatenie 1 047,96 eur (pôvodne 31 570,80 Sk),** vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 64Cb/15/2012, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Obdo 17/2014 a 3 Ndob 6/2014 zo dňa 31. marca 2014 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**
Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky (*d'alej tiež ako najvyšší súd*) ako súd dovolací uznesením č. k. 3 Obdo 17/2014-406 a 3 Ndob 6/2014-406 odmietol dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho zo dňa 22. augusta 2013, sp. zn. 1 Obdo V 24/2012, 1 Obdo V 8/2013, 1 Obdo V 9/2013, 1 Obdo V 10/2013, 1 Obdo V 11/2013, 1 Obdo V 12/2013 a zastavil konanie o námietke zaujatosti. Predmetným uznesením Najvyšší súd ako súd dovolací odmietol dovolania žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu č. k. 3 Obdo 20/2009-233 zo dňa 04. 08. 2010, proti uzneseniu Najvyššieho súdu č. k. 5 Ndob 16/2011-289 zo dňa 25. 08. 2011, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/15/2012-315 zo dňa 19. 04. 2012, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/15/2012-316 zo dňa 19. 04. 2012, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/15/2012-330 zo dňa 26. 07. 2012 a proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/15/2012-331 zo dňa 26. 07. 2012.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade dovolania žalovaného neobsahujú náležitosti stanovené Občianskym súdnym poriadkom v zmysle ust. § 241 ods. 1,

pričom ich nedostatok žalovaný neodstránil ani dodatočne na výzvu prvostupňového súdu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dovolania žalovaného podľa § 243 ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. odmietol.

Žalovaný voči predmetnému uzneseniu Najvyššieho súdu podal dovolanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací uznesením zo dňa 31. 03. 2014 č. k. 3 Obdo 17/2014-406 a 3 Ndob 6/2014-406 dovolanie žalovaného odmietol a zastavil konanie o námietke zaujatosti, ktorú vzniesol žalovaný. Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že dovolanie žalovaného smeruje proti takému rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie prípustné nie je. Taktiež dospel k záveru, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu dovolacieho súdu nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 237 O. s. p. ani z ustanovenia § 239 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243 ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Konanie o námietke zaujatosti voči predsedníčke senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastavil podľa § 104 ods. 1 O. s. p. z toho dôvodu, že predmetná námietka bola žalovaným podaná až po rozhodnutí dovolacieho súdu, a preto uplatnená námietka zaujatosti je bezpredmetná s poukazom na ust. § 15 O. s. p., pretože nemôže mať vplyv na prejednanie a rozhodnutie vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalovaný dovolanie a uviedol, že napadnutým uznesením boli hrubo porušené jeho práva ako fyzickej osoby, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky, ďalej boli porušené ostatné zákony, ako aj Občiansky súdny poriadok. Je toho názoru, že predmetným rozhodnutím boli diskriminované jeho práva a všetci sudcovia sú voči jeho osobe zaujatí, nerešpektujú zákony, keďže jeho námietky neakceptovali, resp. nerozhodli v zmysle podaného opravného prostriedku. Obsahom dovolania je aj opätovná žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov bez bližšieho označenia a podanie označené ako „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia“.

Vzhľadom na to, že dovolanie dovolateľa neobsahovalo náležitosti v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p. so žiadosťou o ustanovenie zástupcu s radov advokátov, sa súd prvého stupňa

vysporiadal poukázaním na úradný záznam zo dňa 14. 06. 2012, v ktorom je uvedené, že *o ustanovení zástupcu žalovanému z radov advokátov v tejto právnej veci už právoplatne rozhodol Okresný súd Veľký Krtíš uznesením č. k. 8Cb/14/2004-190 zo dňa 07. 10. 2008, právoplatným dňa 10. 12. 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/230/2008 zo dňa 12. 11. 2008. Uvedeným uznesením súd žiadosť žalovaného na ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol. Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalovaný dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3Obdo/20/2009-233 zo dňa 04. 08. 2010, právoplatným dňa 09. 09. 2010 odmietol. Podaním zo dňa 18. 05. 2012 žalovaný opätovne požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného proti uzneseniu KS Banská Bystrica, ktorým odvolací súd potvrdil zamietnutie žiadosti žalovaného na ustanovenie zástupcov z radov advokátov, Okresný súd Banská Bystrica o opätovnej žiadosti žalovaného nerozhodoval a postupoval podľa vysloveného právneho názoru Najvyššieho súdu SR zo dňa 08. 12. 2011 (Podľa prípisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 08. 12. 2011, ktorým vrátil spis Okresnému súdu Revúca bez rozhodnutia o dovolaní, bolo úlohou súdu vyzvať odporcu k doplneniu dovolania zo dňa 17. 09. 2010 a dovolania zo dňa 11. 11. 2011 v zmysle § 241 O. s. p., ako aj ho vyzvať, aby si zvolil právneho zástupcu, poučiť ho, aby uviedol, z akých dôvodov namieta zaujatosť sudcov a ktorých, v čom vidí ich zaujatosť a kedy sa o tom dozvedel).*

V súvislosti s podaniami žalovaného označenými ako „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia“ súd prvého stupňa poukazuje na úradný záznam zo dňa 02. 02. 2015, v ktorom je uvedené, že *súd podania žalovaného označené ako „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia“ v súlade s ust. § 41 ods. 2 O. s. p. podľa ich obsahu vyhodnotil ako námietky zaujatosti voči sudcom Najvyššieho súdu SR a voči sudcom a VSÚ Okresného súdu Banská Bystrica.* Vzhľadom na to, že predmetné podania neobsahujú zákonom stanovené náležitosti uvedené v ust. § 15a ods. 3 O. s. p. a tiež vzhľadom na to, že sa jedná o opakované námietky zaujatosti, súd na tieto podania odporcu v súlade s ust. § 15a ods. 3 a ods. 4 O. s. p. neprihliadal. Pritom žalovaný bol v zmysle § 5 ods. 1 O. s. p. poučený o následkoch nesplnenia zákonných náležitostí námietky zaujatosti podľa § 15 ods. 3 O. s. p.

V súlade s ust. § 241 ods. 4 O. s. p. súd prvého stupňa predložil dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, v opačnom prípade by on sám porušil zákon.

Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie dovolateľa smeruje proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ako súd dovolací uznesením zo dňa 31. 03. 2014 č. k. 3 Obdo 17/2014-406 - právoplatným dňa 16. 05. 2014, odmietol dovolanie žalovaného, ktorým napadol uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu pod sp. zn. 1 Obdo V 24/2012, 1 Obdo 8/2013, 1 Obdo V 9/2013, 1 Obdo V 10/2013, 1 Obdo V 11/2013 a 1 Obdo V 12/2013, ako aj zároveň proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 03. 2014 č. k. 3 Ndob 6/2014-406 - právoplatným dňa 16. 05. 2014, ktorým zastavil konanie o námietke zaujatosti.

Nesporne z uvedených skutočností je zrejmé, že v prejednávanej veci dovolanie bolo podané žalovaným voči uzneseniu dovolacieho súdu, voči ktorému opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Zo zákonného ustanovenia teda nevyplýva možnosť podať dovolanie voči rozhodnutiu dovolacieho súdu.

Podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od 01. 01. 2015 je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Aj v tomto prípade je prípustnosť dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku upravená len v súvislosti s právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu, z čoho vyplýva, že uvedené ustanovenia neumožňujú podať dovolanie účastníkovi konania proti rozhodnutiu súdu dovolacieho.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Kedže v danom prípade dovolanie žalovaného proti uzneseniu dovolacieho súdu nie je podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku prípustné, Najvyšší súd

Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dovolanie dovolateľa podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, a preto by mu patrila náhrada trov dovolacieho konania. Keďže mu však trovy v dovolacom konaní nevznikli, dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2015

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová